

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

XV. Eas solutiones immoderatas olim fuisse patet ex Hovedeno. Reditus ut plurimum annuus ei rei destinabatur. Laudata auctoritas Ostiensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

morare corruptelam malæ consuetudinis quæ in Romana Curia vigeat, nimirum ut pecunia ab iis acciperetur quibus consecrationis aut benedictionis munus conferebatur, quæ deinde dividebatur inter Papam & Cardinales. Id autem damnat ut simoniacum. Nec legitimam esse putat distinctionem quam Romani adhibebant ad exemplum Galatarum ævo Patriarchæ Gennadij, se nimirum pretium accipere post consecrationem, non autem ante, quasi Concilia nihil aliud prohibuissent quàm ne pecunia daretur ad emenda suffragia. Durandi autem verba sunt magni momenti. Nam post laudatum canonem secundum Concilij Chalcedonensis, post adducta aliquot loca ex Decreto Gratiani, & Titulum Decretalium in quo simonia damnatur, addit: *Cum illa in quibus agitur de simonia, in novo & veteri testamento, in Conciliis à sanctis patribus & Romanis Pontificibus damnata, non serventur, & maximè in Curia Romana, in qua etiam cætus Dominorum Cardinalium vult habere unà cum Domino Papa certam portionem à Prelatis qui promoventur ibidem, videretur super hoc maximè providendum. Nam hæc heresis maximè corrumpit Ecclesiam universalem & universos populos, & provisa remedia jam pro nihilo reputantur, cum in Curia Romana publice contrarium fiat, ac si non esset peccatum committere simoniam, vel si dare vel accipere post, non esset idem sicut dare vel accipere ante, r. q. 1. Eos. c. si quis prebendas. &c. Si quis objecerit. & ead. caus. q. 3. c. Salvator.*

Durand. parte 1.
de modo cel.
Conc. gener. rubr.
50.

vel monasterio providere, & qualiter consuetum est quòd sic provisus serviat Curia de magna pecunia, aliquando septem, octo, vel decem milibus libris sub gravibus usuris perceptis ab illis qui publice vocantur Papa mercatores.

XV. Pecuniæ quæ Romanæ Curie solvebantur ab Episcopis pro consecratione summam satis magnam conficiebant. Legitur quippe apud Rogerium de Hoveden historia Anglicanæ scriptorem, Episcopum Cenomanensem circa annum M C X C. dedisse pro sua ordinatione septingentas marchas argenti. Durandus verò adnotat consuevisse sua ætate Papam & Cardinales accipere certam portionem; quæ haud dubiè exigebatur secundum valorem Beneficij, ut aliqua justitiæ species servaretur in hac perturbatione. Reditus ut plurimum annuus ei rei destinabatur, ut docet Ostiensis, Durandi magister, qui circa annum M C L X. florabat. Is ergo scribit magnas tempore Alexandri IV. motas fuisse querelas adversus Annatas: quæ videlicet Annata constituebant portionem quam Papa & Cardinales inter se partiebantur, quam verò Episcopus Romæ consecratus persolvere tenebatur. Hi tamen fructus primi anni modicè taxati fuerunt in libris Cancellariæ.

Ostiensis in
re curia. Inf.
fuit videtur.

CONCILIVM ROMANVM SVB BENEDICTO PAPA.

Ex codice MS. monasterij Cuxanensis in Comitatu Ruffinonensi.

De hinc hinc
Concilij in
211. 212. 213.

ADDITIO STEPHANI BALUZII.

ALID testimonium ejusdem omnino temporis heic addere visum est, nimirum ex libello de recuperatione Terra sanctæ, ut habet titulus in editione Bongarsij, tum oblato Regi Angliæ Eduardo à Patrono causarum ecclesiasticarum Ducatus Aquitaniæ. Is monita perscribens ad Eduardum, ut ea monstraret quæ Rex emendari procurare debebat in futuro Viennensi Concilio, hæc inter cetera ait in capite XVII. *Consideret etiam qualiter ubique terrarum Ecclesie Romana subjellarum clamatur cum aliquis de simonia arguitur. Nonne videtis qualiter Dominus Papa & Cardinales munera recipiunt ab ipsis quibus beneficia conferuntur, præsertim ab illis quibus de prelationibus providetur? Qualiter illis per suos mercatores sub gravibus usuris faciunt pecunias quas ab eis capiunt mutuari, præsertim ab exemplis? Videtis quòd cum duo electi, quorum etiam unus habet ius, venire solent ad Curiam, demum post factas ab ipsis magnas expensas & munera recepta, laboribus & periculis viarum ac Curie sustentis, inducuntur uterque & aliquando compelluntur alter remunerare suo juri, totum in manibus Domini Papa ponere, & qualiter Papa consuevit alij de Ecclesia*

BENEDICTVS Episcopus servus servorum Dei. Notum esse volumus omnibus catholicis & orthodoxis Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Regibus, & Principibus, Ducibusque, & Comitibus, vel universis in toto orbe terrarum Christo famulantibus, qualiter synodum aggregatum est in Ecclesia beati Petri Apostolorum Principis, ante sacratissimum ejus corpus, unà cum Domino Ottone serenissimo Imperatore augusti spiritali filio nostro, cum nostris suffraganeis Archiepiscopis & Episcopis, Presbyteris, & Diaconibus, vel cuncto clero sanctæ catholicæ & apostolicæ Romane Ecclesie. Et ibidem perlecta sunt capitula de sacris canonibus, qualiter liceret Episcopo de sacris ordinibus aliquod premium accipere. Et auxiliante Deo, & annuente ipso Apostolorum principe beatissimo Petro, in eodem loco interdictum est primitus à nostro proprio ore, & postea à cunctis venerabilibus Archiepiscopis & Episcopis in eodem sacratissimo loco residentibus, quòd ab ista hora in antea ab Ostiario usque ad sacerdotium nullum premium exinde accepturos esse: sicuti in decretis sanctorum patrum continetur. Si quis per pecunias Episcopum, aut Presbyterum, aut Diaconum, vel quemlibet qui connumeratur in clero, aut promoveri per pecunias Dispensatorem, aut Defensorem, vel quemquam qui subiectus est regulæ, pro suo turpissimo

ut est, etiam
fuit.

Conc. Chalced.
caus. 1.

lucto, proprij gradus periculo subiacebit. Et qui ordinatus est, nihil ex hac ordinatione vel promotione, quae est pro negotiatione facta, proficiat, sed sit alienus à dignitate vel sollicitudine quam pecuniis quaesivit. Si qui verò mediator tam turpibus & nefandis datis extiterit, siquidem Clericus fuerit, deponatur; si verò laicus, aut monachus, anathematizetur. *Item in eisdem decretis*: Si quis per pecuniam hanc obtineat dignitatem, deiciatur & ipse & ordinator ejus, & à communione modis omnibus abscindatur, sicut Simon magus à Petro. Verum etiam propter illam pessimam emptionem Hierosolyma capta est: quia ipsi Sacerdotes iniqui, qui debuerant esse observatores legis & predicatorum, ipsi primi facti fuerant praevicariatores. Denique irriverentiam sibi quoddam ingenium, ut persuaderent filiis Israël de longinquo venientibus ut victimas secum non deferrent, sed munera; offerentibusque sibi non, sicut praeceptum erat à Domino, immolabant, sed ad hoc sibi reservabant ut aliis atque aliis venderent, & ad hoc sibi precium muneris multiplicarent. Nam idem Dominus & Salvator noster Iesus Christus non per Prophetas, neque per Apostolos, aut per doctores aliquos, sed per seipsum flagellos de funiculos fecit, & ejecit omnes de templo, boves quoque, & oves, & nummulariorum effudit eas. & mensas nummulariorum subvertit, & his qui columbas vendebant dixit: Auferite ista hinc, & nolite facere domum patris mei domum negotiationis. Domus autem à Salomone ita condita fuerat, ut domus Dei vocaretur, sicutque, sicut ipse sapientissimus Rex *. Sed domus negotiationis facta est, quando in ea boves & oves & columbae vendebantur. Unde nos, carissimi fratres & dilectissimi filij, sollicitè vigilare oportet, qui pastorem curam in nostris ovibus exercendam suscepimus, ne eas lupinis dentibus lacerandas tradamus, & ad ultimum nosmetipsi, qui pastores vocamur, in die tremendi examinis apud pium & benignum iudicem lupi rapaces inveniamur. Pro quibus vestram sanctam fraternitatem rogando, obsecrando, monendo, & arguendo mandamus ut omni occasione postposita, diligenti studio & maxima sollicitudine ea qua vobis agenda transmissimus implere studeatis. Nam si quislibet Presbyterorum aut Diaconorum gratis donum Spiritus sancti ab Archiepiscopo sive à Metropolitaniano suo accipere non potuerit, studeat venire ad sanctam matrem Romanam Ecclesiam catholicam atque apostolicam, & in eadem episcopalem benedictionem recipiat sine omni simoniaca heresi. Is autem qui ordinatus fuerit sine expletio, neque exaltus, aut petitus, post acceptas chartas & Pallium offerre aliquid cuilibet ex clero gratia tantummodo causa voluerit, hoc accipi nullo modo prohibemus: quia ejus oblatio nullam culpa maculam ingerit qua ex accipientis ambitu non processit. Quicumque de sanctis ordinibus hanc nostram viderit epistolam, & verba vel exempla sanctorum parum non observaverit, sciat se non esse connumeratum inter discipulos Domini & Salvatoris nostri Iesu Christi, sed damnatum inter impios, & inter eos qui dixerunt Domino Deo: Recede à nobis, scientiam viarum tuarum nolumus. Hi verò qui legitime illam custodierint, & pio intuitu observaverint, recipiant partem cum Abraham, Isaac, & Jacob, in regno caelorum, una cum eodem Domino & Salvatore nostro Iesu Christo, qui nunc & semper vivit & regnat Deus in cuncta secula seculorum.

Hanc itaque nostram epistolam jubemus atque praecipimus ut per manus carissimi confratris nostri Al-

ronis Episcopi cunctis aliis Archiepiscopis & Episcopis deponatur, ut idem ipse per suum laborem & certamen dignam exinde mercedem recipiat & fructum asferat in penitentia.

CAPVT XI

Synopsis.

I. Annate igitur antiquiores sunt aeo Ioannis XXII. qui eas amplificavit, & modum earum immutavit.

II. Successores eius legem Annatarum sanciverunt esse perpetuam. Porro illa autem ab iis est ad Beneficia electiva.

III. Discrimen inter Annatas Beneficiorum electivorum & non electivorum. Bonifacius VIII. edixit ne quis Episcoporum aut Abbatum ullam muneris sui partem attingeret, donec Bullas accepisset.

IV. Ecclesia Gallicana capiti adversus has novitates mutare sub Carolo V. Rege, qui remedium adhibere edicto tentavit.

V. Validius tamen remedium adhibendum fuit sub Carolo VI. qui vetuit ne deinceps in regno fierent exactiones Annatarum & minorum servitorum.

VI. Ea controversia agitata à Deputatis Nationis Gallicanae in Concilio Constantiensi, sed irrito conatu.

VII. Quo factum est ut in conventu habito in Parlamento Parisiensi an. 1417. recitatis his quae Constantia acta fuerant, renovata sint superiores Regis constitutiones, earumque executio imperata.

VIII. Quod confirmatum est à Carolo VII. adjectis penis adversus rebelles.

IX. Tandem illi conventioni finis impastus est in Concilio Basileensi. Confirmationes electionum gratis concedendas decernit, & Annatas abolet.

X. Eugenium IV. rogat per Legatos ut his decretis consentiat. Ioannis de Bachensein oratio plena dignitatis; quam Antonius, Rota Auditor, callidè elusit.

XI. Decretum Basileense adversus Annatas amplexa est Ecclesia Gallicana. Tum edita Sanctio Pragmatica.

XII. Licet autem in Concordatis per consequentiam necessariam rescissa sit prohibitio solvendi Annatas, earum solutioni Princeps non consentit conceptis verbis.

XIII. Titulus tamen xli. Concordatorum favore videtur Annatarum exactioni. Attamen validum hinc relum peti potest adversus Annatas.

HÆc est vera origo Annatarum, & quoad rem ipsam, & quoad nomen. Unde patet eas antiquiores esse aetate Ioannis XXII. Equidem pontifex ille eas amplificavit, & sub alio nomine quam consecrationum recepit. Nam prisca Annate ab iis solummodo exigebantur qui consecrationis munus in urbe Roma accipiebant. Quod in Episcopis provincialium procul disitarum tunc tantum eveniebat quando eorum electiones illic contestabantur. ob quod electus cogebatur eò proficisci ut jus

Episcopi

Gregorio

Episcopi

Gregorio

Chilii

Chilii